

Nr 572.

Av herr **Hansson** i Skegrie **m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 312, med förslag till lag om allmän sjukförsäkring, m. m.

Huvudsyftet med den i Kungl. Maj:ts proposition nr 312 föreslagna allmänna sjukförsäkringen torde vara att skydda medborgarna för inkomstbortfall på grund av sjukdom. Genom den föreslagna sjukpenningförsäkringen torde också ett nödtorftigt underhåll kunna tillförsäkras en sjuk person under den tid han tvingas avstå från sitt förvärvsarbete.

Emellertid kunna sådana situationer uppstå, då en person, utan att själv vara sjuk, avstänges från sin arbetsinkomst. Ett sådant förhållande kan t. ex. uppkomma om en familjeförsörjare genom inträffad epidemisk sjukdom inom familjen enligt gällande epidemilag ställes under observation eller isoleras. Likaså kan ekonomisk förlust åsamkas honom genom att hälsovårdsnämnd ålägger honom erforderlig inskränkning i fråga om arbetet. Det kan knappast anses rättvist att enskilda personer skola bära förluster på grund av åtgärder som påbjudas från det allmännas sida, särskilt som dessa åtgärder äro avsedda att förhindra epidemiens utbredning med därpå följande eventuella framtida sjukvårds- och sjukpenningstygter. Från det allmännas sida borde därför erbjudas ersättnings- eller försäkringsmöjligheter mot uppostringar av detta slag. Det måste anses inkonsekvent mot den princip enligt vilken sjukförsäkringen är uppbyggd att en familjeförsörjare, om han själv mister sin arbetsinkomst genom ett epidemiskt sjukdomsfall, erhåller både sjukvårds- och sjukpenningersättning, men erhåller ingen som helst ersättning för förlorad arbetsinkomst om han avstänges från sitt arbete genom att en familjemedlem drabbas av samma sjukdom.

Med den karaktär av allmän försäkring, i avsikt att skydda personer från att tvingas söka det allmännas bistånd i form av fattigvård o. d., då sjukdom inträffar, synes det vara riktigt att försäkringsskydd för ovannämnda risk för inkomstbortfall åvägabringades inom den föreslagna reformens ram. Till bestyrkande härav kan också framhållas att medicinalstyrelsen i sitt yttrande över socialvårdskommitténs förslag framhållit följande: »Beträffande den, som underkastats isolering jämlikt 3 § 3 mom. första stycket epidemilagen, finner medicinalstyrelsen det lämpligt och rimligt att från sjuk-kassa i sjukpenningsavseende utgives ersättning, såsom om vederbörande vore sjuk, och att endast de fall där ersättning för större ekonomisk förlust,

såsom föranledd av driftsavbrott eller dylikt, påkallas, bli föremål för Kungl. Maj:ts prövning. De förra fallen skulle därmed bli prövade på orten med hänsynstagande till rimlig uppehällesstandard.»

Med hänvisning till ovanstående få vi därför hemställa,

att riksdagen måtte besluta sådant tillägg till 21 § i Kungl. Maj:ts förslag till lag om allmän sjukförsäkring att även sådana personer, som enligt epidemilagens 3 § 3 mom. av hälsovårdsmyndighet kunna avstängas från sin arbetsutkomst, erhålla rätt till gällande sjukpenning.

Stockholm den 23 oktober 1946.

Nils G. Hansson
i Skegrie.

Harald Johnsson
i Skoglösa.

C. O. Carlsson.

Sam. B. Norup.

Hj. R. Nilson
i Spånstad.

Gunnar Larsson
i Luttra.